

at man tænkte paa fremtidig at benytte den overfor de Paagjældende. Det vil jeg gjerne indrømme det ærede Medlem, at Saadant har fundet Sted; men hvad der er vist, er, at det neppe er kommet til den Paagjældendes Kundskab, at man ikke havde i Sinde at anvende legemlig Lugt uagtet Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Den Bevidsthed, han havde, var, at han ved den første Forseelse, han begik, udsatte sig for, at legemlig Lugt kunde blive anvendt imod ham. Jeg maa saaledes vedblivende være af den Formening, som er udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man med Hensyn til Virkningen af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse aldeles ingen Erfaring har i Hæren, naar Bestemmelserne om legemlig Lugt, staaende i Forbindelse med Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, falde bort. Det er blevet anført, at man har bibeholdt Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse i den tydske Straffelov, og det er fuldkommenn rigtig; men man skal lægge Mærke til, at en lignende Bestemmelse findes i den tydske almindelige borgerlige Straffelov, idet den Paagjældende for visse Forbrydelser kan blive dømt til det, der svarer til Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse ved Hæren og Flaaden, nemlig Tabet af Nationalkorfarden. Det er derfor helt naturligt, at man i den tydske militære Straffelov har bibeholdt en Bestemmelse, der svarer til den, der findes i den borgerlige Straffelov. Men jeg maa finde det lidet hensigtsmæssigt at idømme en saadan Uressstraf, som ikke findes i den borgerlige Straffelov, og bringe den til Anvendelse paa militære Personer. Jeg skal ikke komme dybere ind paa Begrundelsen af denne min Opfattelse. Da jeg i 1872 forhandlede saavel med dette Thing som med det andet Thing om Straffeloven, udtalte jeg mig udførligt derom, og jeg tror, at de Grunde, som jeg dengang anførte — om jeg end ikke kan forudsætte, at ærede Medlemmer have gjort sig det Besvær at gennemlæse de Forhandlinger, som dengang fandt Sted — ere saa iøjenspringende, at jeg ikke har nødig at trætte Thinget her med en Udvikling af dem. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojfen) gik dernæst over til at omtale Bestemmelserne i § 33. Han udtalte, at Lanken i denne Paragraf havde hans fulde Sympathi, men han frygtede for, at ved Udførelsen vilde det vise sig, at den vilde støde paa saa mange Vanfæligheder, at det vilde have sine store Betænkneligheder at tænke paa at gennemføre den. Jeg beklager nu, at naar den Lanke har fundet saa stor Anslang hos det ærede Medlem, han da ikke har kunnet gjøre sig fortrolig med Muligheden af dens Udførelse i det virkelige Liv; thi det er en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorpaa jeg lægger en overordentlig Vægt, naar man afskaffer saadanne forvarige intensjue Straffe som staaende Arrest og Arrest i Bøje. Det ærede Medlem udtalte ved samme Leilighed, at man har, som det synes

ham, søgt et Vederlag for Afkaffelsen af legemlig Straf, ved over en Bank at skærpe alle Straffebestemmelser. Jeg beider det ærede Medlem om at gjenneemgaa Straffelovforslaget, som det nu foreligger, og sammenligne det med det, som blev behandlet i Sessjonen 1872, og saa paavise mig, hvor disse Skærpelser af Straffebestemmelserne have fundet Sted; thi naar jeg undtager dette, at man har forlangt, at det Mandskab, som i længere Tid har været arresteret, skal gjøre Ertjeneste — og det er ikke engang et nyt Forslangende, thi det stod i Lovforslaget af 1872, kun at der der stod „kan“, i Stedet for, at der nu staar „skal“ — naar jeg altsaa undtager dette „skal“, ved jeg ikke et eneste Sted, hvor der forekommer en Skærpelse af Straffen — med Undtagelse af de 5 Dage; men det er dog kun paa et enkelt Punkt, og det kan ingenlunde siges, at det er over en Bank, man har søgt at skærpe alle Straffene. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Ufælingerne vilde være høist uheldigt stillede med disse Efterliggerne. Jeg skal indrømme, at det er et af de vanfæligere Punkter, hvorledes denne Ertjeneste paa den hensigtsmæssigste Maade kan ordnes; men Vanfælighederne ere ingenlunde uovervindelige, og det maa og kan efter min Mening ad administrativt Veie meget let lykkes at overvinde dem. Det ærede Medlem fra Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) havde ogsaa Betænkneligheder ved denne Ertjeneste, og det ærede Medlem udtalte, at han vilde ikke være med til at slaa fast, at Tjenesten i Hæren skulde være et saadant Helvede, at dens Forlængelse skulde afholde Folk fra at begaa Forbrydelser; deri er jeg fuldkomment enig med det ærede Medlem, at saaledes er der vistnok ingen Børnepligtig, der bestraffer Tjenesten; men desuagtet er jeg af den Overbevisning, at den Bestemmelse at skulle blive liggende inde til Tjeneste i lige saa mange Dage, som man har siddet i Straffearrest, naar Kammeraterne blive hjemsendte, vil være meget virksom til at afholde de Børnepligtige fra at begaa Forseelser. Men det er ikke Hovedbevæggrunden, hvorfor Krigsbestyrelsen har foreslaaet denne Bestemmelse; Hovedbevæggrunden er den, at for de Børnepligtige, hvem der er tilbent en kort Uddannelsesetid, skal denne Uddannelsesetid ikke formindskes ved de Straffearrester af en længere Varighed, som jo let kunne blive en Følge af, at Lovforslaget affkaffer den nu bestaaende Krumslutningsstraf og heller ikke indføre, hvad man tidligere har bragt i Forslag som Surrogat derfor: „staaende Arrest.“ Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds udtalte tillige, at Straffene vilde komme til at ramme meget ulige, og det ikke alene paa Grund af de Straffe i og for sig, som bleve bragte til Anvendelse, men ogsaa paa Grund af den forskjellige Benyttelse af Straffemidler, som vilde kunne finde Sted ved de forskjellige Udfælinger, idet det, naar man valgte den strengere, men